

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI****HOTĂRÂREA nr. 390****din 19 martie 2026**

La data de 26.09.2025, sub nr. 1/14314, a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii adresa nr. 1/12872/C din data de 25.09.2025 a Curții de Apel București – Comisia de evaluare a activității profesionale a judecătorilor, prin care a fost transmisă contestația formulată de judecător din cadrul Curții de Apel București, împotriva Raportului de evaluare a activității profesionale prin care, pentru activitatea desfășurată în perioada 01.01.2019 – 31.12.2021, i-a fost acordat calificativul corespunzător unui punctaj de de puncte, împreună cu dosarul de evaluare.

judecător s-a prezentat la ședința Secției pentru judecători din data de reiterând, în esență, motivele invocate în contestație

Prin contestația formulată, judecător a solicitat, în principal, admiterea contestației, desființarea raportului de evaluare și dispunerea refacerii evaluării, ca urmare a efectuării acesteia înainte de împlinirea perioadei prevăzute de art. 39 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ca urmare a existenței unor încălcări ale procedurii de evaluare de natură să influențeze calificativul acordat, iar, în subsidiar, admiterea contestației, modificarea raportului de evaluare și acordarea calificativului superior

În esență, a invocat, pe de o parte, motive de nelegalitate a raportului de evaluare, constând în efectuarea evaluării anterior împlinirii perioadei de evaluare prevăzute de lege, realizarea tardivă a procedurii de evaluare, lipsa mențiunii datei pe proiectul de raport și pe raportul final de evaluare, precum și valorificarea în raportul final a unor referiri la Rezoluția nr. pronunțată în dosarul Inspecției Judiciare nr. fără ca acestea să se fi regăsit în proiectul de raport.

Pe de altă parte, a criticat, sub aspectul temeiniciei, punctajele acordate la indicatorii aferenți criteriilor privind eficiența activității și calitatea activității, susținând, în esență, că evaluarea nu a avut în vedere în mod adecvat volumul ridicat de activitate,

complexitatea cauzelor, preluarea unor completuri de fond cu stoc semnificativ, numărul dosarelor trimise spre rejudecare, precum și calitatea argumentării juridice din hotărârile redactate.

Văzând nota nr. 2/14314/2025 întocmită de Serviciul concursuri și formare profesională din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, contestația formulată și documentele atașate, Secția pentru judecători a Consiliului reține următoarele:

Cu titlu preliminar, în ceea ce privește legea aplicabilă, Secția reține că perioada de evaluare profesională a judecător a început la data de 01.01.2019, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, astfel încât procedura de evaluare este guvernată de dispozițiile art. 39 – 41 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de cele ale Regulamentului privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 1113/07.10.2021 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările ulterioare.

Din actele dosarului de evaluare și din referatul întocmit de Direcția resurse umane și organizare rezultă că traseul profesional al judecător este următorul: auditor de justiție în perioada 01.10.2006 – 30.06.2008, judecător stagiar la Judecătoria în perioada 01.08.2008 – 10.02.2010, judecător la Judecătoria în perioada 11.02.2010 – 14.06.2012, judecător la în perioada 15.06.2012 – 14.01.2016, judecător la în perioada 15.01.2016 – 30.06.2018 și judecător la începând cu data de 01.07.2018.

În raport de această situație, Secția reține că evaluarea a fost realizată pentru perioada 01.01.2019 – 31.12.2021, respectiv pentru un interval de 3 ani.

În ceea ce privește primul motiv de nelegalitate, constând în susținerea că evaluarea a fost efectuată înainte de împlinirea perioadei prevăzute de art. 39 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, Secția constată că această critică este neîntemeiată.

Astfel, deși art. 17 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede că perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție constituie vechime în funcția de judecător sau procuror, normele speciale privind calendarul evaluărilor profesionale sunt cele prevăzute de art. 2 alin. (2) și art. 17 alin. (1) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea nr. 1113/07.10.2021, potrivit cărora prima evaluare se face la 2 ani de la publicarea în Monitorul Oficial a decretului de numire în funcție, iar evaluările ulterioare se efectuează la intervalele stabilite de regulament.

Or, în speță, a fost numită judecător definitiv prin decret prezidențial începând cu data de 11.02.2010, iar la începutul perioadei evaluate avea o vechime în funcția de

judecător care justifica, în raport de normele speciale ce reglementează evaluarea profesională, stabilirea unui interval de 3 ani pentru evaluare. Împrejurarea invocată de referitoare la includerea perioadei de auditor de justiție în vechimea în funcție nu conduce, în cadrul procedurii speciale de evaluare profesională, la concluzia că evaluarea a fost realizată înainte de împlinirea perioadei prevăzute de lege.

În consecință, nu sunt incidente dispozițiile art. 26 alin. (5) lit. b) pct. (iii) din Regulament.

Referitor la critica privind realizarea tardivă a evaluării, Secția reține că, potrivit art. 17 alin. (1) din Regulament, evaluările se fac, de regulă, până în luna iunie a anului următor. Așadar, această dispoziție are caracter orientativ și nu instituie o sancțiune expresă a nulității pentru nerespectarea termenului.

Mai mult, în cauză, nu a făcut dovada unei vătămări concrete care să justifice desființarea raportului de evaluare. Dimpotrivă, din actele dosarului rezultă că aceasta a avut acces la dosarul de evaluare, a formulat observații și obiecții ample la proiectul de raport, a solicitat și susținut interviul prevăzut de art. 23 din Regulament și a înțeles să formuleze o contestație detaliată, însoțită de numeroase înscrisuri. În aceste condiții, simpla împrejurare că procedura de evaluare a fost finalizată ulterior momentului orientativ prevăzut de art. 17 alin. (1) din Regulament nu justifică, prin ea însăși, desființarea raportului.

Nici susținerea în sensul că această întârziere i-a afectat posibilitatea de a participa la concursul de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate fi primită în cadrul prezentei proceduri, întrucât consecințele invocate nu se confundă cu nelegalitatea raportului de evaluare și nu constituie, în sine, temei pentru desființarea acestuia.

Cu privire la lipsa menționii datei pe proiectul de raport și pe raportul final, Secția reține că această neregularitate formală nu este sancționată expres de regulament cu nulitatea și nu a împiedicat exercitarea efectivă a dreptului la apărare. Din actele dosarului rezultă data comunicării proiectului de raport, data formulării observațiilor și obiecțiilor, data susținerii interviului și data comunicării raportului final, astfel încât succesiunea etapelor procedurale poate fi stabilită cu suficientă claritate.

Totodată, împrejurarea că, între momentul întocmirii proiectului de raport și cel al raportului final, componența comisiei a suferit o modificare nu atrage, prin ea însăși, nelegalitatea procedurii, câtă vreme actele întocmite anterior rămân valabile, iar procesul-verbal din 30.09.2024 consemnează componența comisiei care a analizat obiecțiile formulate și a procedat la interviuarea.

În ceea ce privește critica referitoare la valorificarea în raportul final a Rezoluției nr. pronunțate în dosarul Inspecției Judiciare nr. Secția constată că aceasta nu este de natură să atragă nelegalitatea raportului.

Potrivit art. 20 alin. (2) din Regulament, Inspecția Judiciară și judecătorii care ocupă funcții de conducere la instanța unde își desfășoară activitatea judecătorul sau la instanțele ierarhic superioare pot transmite și din oficiu comisiei de evaluare date și informații utile pentru efectuarea evaluării. În cauză, rezoluția menționată nu a fost valorificată ca temei al afectării criteriului integrității, contestatoarei fiindu-i acordat punctajul maxim la acest criteriu, ci a fost avută în vedere, alături de celelalte date din dosar, în analiza conduitei profesionale. În aceste condiții, nu se poate reține existența unei încălcări procedurale de natură să influențeze calificativul acordat.

În continuare, Secția pentru judecători reține că, potrivit art. 4 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor, indicatorii corespunzători criteriului eficienței se apreciază în funcție de volumul de activitate al instanței în domeniul de specializare al judecătorului evaluat, volumul de activitate al judecătorului evaluat, complexitatea cauzelor cu care acesta a fost investit și încărcătura efectivă medie pe țară în același domeniu de specializare, iar, potrivit Ghidului de evaluare, aceste elemente nu trebuie valorificate în mod abstract ori izolat, ci prin raportare la situația concretă a magistratului evaluat și la realitățile unității în care acesta a funcționat.

Rezultă, așadar, că evaluarea indicatorilor de eficiență nu poate fi exclusiv statistică, dar nici nu poate ignora rezultatele obiective reflectate de datele statistice. Cu alte cuvinte, volumul mare de activitate și complexitatea ridicată a cauzelor reprezintă elemente de context care trebuie puse în balanță cu situația efectivă a judecătorului evaluat.

Sub acest aspect, Secția constată că susținerile [redacted] privind existența unui volum ridicat de activitate și a unor împrejurări obiective apte să influențeze negativ indicatorii de eficiență își găsesc suport în actele dosarului. Din fișele de lucru și din obiecțiile formulate de [redacted] judecător rezultă că aceasta a activat, în perioada supusă evaluării, atât în cadrul Secției a IX-a contencios administrativ și fiscal, cât și în cadrul Secției a VIII-a contencios administrativ și fiscal – veche, că a preluat complete de fond cu stoc preexistent de dosare, inclusiv dosare vechi și dosare trimise spre rejudecare, iar începând cu anul 2021 a gestionat, pentru o anumită perioadă, concomitent, mai multe completuri de fond.

Totodată, din aceleași acte rezultă că activitatea [redacted] a presupus o încărcătură efectivă importantă din perspectiva complexității cauzelor soluționate. Astfel, potrivit datelor invocate de [redacted] pe baza fișelor de lucru, numărul total de puncte de complexitate aferent activității sale a fost, prin cumularea celor două secții, de 4131 puncte în anul 2019, de 4578,90 puncte în anul 2020 și de 4669,75 puncte în anul 2021, în timp ce încărcătura medie cumulată pe secțiile respective a fost de 3228,73 puncte în anul 2019, de 2890,16 puncte în anul 2020 și de 3952,33 puncte în anul 2021. Rezultă, prin urmare, că, sub aspectul complexității,

activitatea s-a situat, în toți cei trei ani evaluați, peste media cumulată a secțiilor în cadrul cărora a funcționat.

Această împrejurare nu poate fi ignorată și trebuie valorificată în analiza caracterului proporțional al depunțării.

Cu toate acestea, analiza datelor statistice nu confirmă concluzia potrivit căreia aceste împrejurări ar fi fost de natură să impună, în mod necesar, majorarea punctajelor acordate pentru indicatorii de eficiență ori, cu atât mai mult, acordarea calificativului

Astfel, pentru anul 2019, prin cumularea datelor corespunzătoare celor două secții la care a funcționat, a rulat 783 de dosare și a pronunțat 400 de hotărâri, în timp ce media cumulată la nivelul secțiilor rezulta, potrivit fișelor de lucru, din 681 de dosare rulate și 447 de hotărâri pronunțate. În același an, a redactat peste termen un număr total de 127 de hotărâri, respectiv 47 la Secția a IX-a și 80 la Secția a VIII-a veche, în timp ce media cumulată rezultată din fișele de lucru era de 74 de hotărâri redactate peste termen. Așadar, chiar dacă în anul 2019 a înregistrat un volum și o complexitate superioare mediei, aceste elemente s-au reflectat și într-un număr considerabil mai mare de redactări peste termen.

Pentru anul 2020, deși a invocat dificultățile generate de activitatea pe complete de fond și de complexitatea cauzelor, datele statistice indică faptul că aceasta a rulat 525 de dosare și a pronunțat 243 de hotărâri, față de o medie cumulată de 639 de dosare rulate și 373 de hotărâri pronunțate, iar numărul hotărârilor redactate peste termen a fost de 93, respectiv 77 la Secția a IX-a și 16 la Secția a VIII-a veche, comparativ cu o medie cumulată de 55. Totodată, potrivit propriilor susțineri ale complexitatea totală a activității sale a fost în acel an semnificativ superioară mediei, însă acest fapt nu a fost de natură să se traducă într-o performanță statistică apropiată de nivelul celorlalți judecători ai secțiilor comparabile, ci, dimpotrivă, într-un decalaj mai accentuat sub aspectul întârzierilor la redactare.

În anul 2021, a rulat 457 de dosare și a pronunțat 188 de hotărâri, față de o medie cumulată de 865 de dosare rulate și 467 de hotărâri pronunțate, iar numărul hotărârilor redactate peste termen a fost de 102, respectiv 85 la Secția a IX-a și 17 la Secția a VIII-a veche, față de o medie cumulată de 83. Chiar dacă, și în acest an, complexitatea totală a cauzelor gestionate de s-a situat peste media secțiilor, rezultatele obiective nu relevă o performanță de natură să justifice punctajul maxim sau unul apropiat de maxim la indicatorii de eficiență.

Secția subliniază că nu este suficient să se constate existența unei activități dificile ori a unei încărcături superioare mediei; esențial este dacă această încărcătură, analizată împreună cu celelalte date relevante, conduce la concluzia că rezultatele obținute trebuie reevaluate

favorabil. Or, în prezenta cauză, dificultatea activității coexistă, constant, pe întreaga perioadă evaluată, cu valori statistice care justifică concluzia comisiei potrivit căreia eficiența activității nu s-a situat la nivelul corespunzător unui punctaj foarte ridicat.

În ceea ce privește susținerea referitoare la faptul că a funcționat preponderent în complete de fond, iar nu și în complete colegiale de recurs, Secția apreciază că această împrejurare nu poate conduce automat la concluzia că orice rezultat statistic inferior mediei trebuie reevaluat favorabil. Regulamentul nu consacră o compensare automată a indicatorilor în funcție de tipul completului, ci impune o apreciere concretă și echilibrată. Or, din această perspectivă, Secția observă că, deși invocă în mod repetat dificultatea specifică activității de fond, datele din dosar nu evidențiază doar o ușoară abatere față de mediile secțiilor, ci rezultate mai slabe, în special sub aspectul redactărilor peste termen, pe întreaga perioadă supusă evaluării.

Referitor la argumentul în sensul că evaluarea ar fi trebuit realizată în raport direct și determinant cu încărcătura efectivă medie pe țară, Secția reține că această critică nu poate fi primită. Este adevărat că art. 4 alin. (2) din Regulament include, între elementele relevante, încărcătura efectivă medie pe țară în același domeniu de specializare. Totuși, aceasta nu reprezintă un etalon unic, exclusiv al evaluării, care să înlocuiască analiza raportată la activitatea concretă a instanței și a secției în care funcționează magistratul evaluat. Dimpotrivă, evaluarea profesională este una individualizată și contextuală, iar comparația utilă sub aspectul performanței se realizează, în primul rând, în cadrul aceleiași specializări și al aceleiași instanțe, acolo unde organizarea completurilor, natura litigiilor și resursele existente sunt comparabile în mod real. Astfel, Secția apreciază că media națională are un rol orientativ, nu unul de substituție a evaluării realizate la nivelul instanței.

De asemenea, nu poate fi primită critica privind împrejurarea că, pentru unii indicatori, Comisia s-ar fi raportat la date prelucrate în fișele de lucru, iar nu exclusiv la datele brute din programul StatisEcris. Regulamentul nu interzice utilizarea unor sinteze și centralizări statistice, câtă vreme acestea servesc operațiunii de evaluare și permit aprecierea activității pe întreaga perioadă de referință. Esențial este ca evaluarea să nu fie una pur mecanică și să nu se întemeieze exclusiv pe cifre. Or, în prezenta cauză, Comisia nu s-a limitat la enumerarea unor valori statistice, ci a corelat aceste valori cu elementele invocate de chiar dacă nu le-a dat relevanța solicitată de aceasta.

În ceea ce privește indicatorul „rata de soluționare a dosarelor calculată exclusiv în raport de dosarele nou-intrate”, Secția constată că cele 7 puncte acordate nu apar ca vădit disproportionale. Chiar dacă pentru anul 2019 a înregistrat valori apropiate de media secțiilor, iar pentru anul 2021 aceasta a invocat o distorsionare obiectivă determinată de structura completurilor și de natura dosarelor soluționate, Comisia a reținut, în mod justificat, că

pe ansamblul perioadei, datele nu susțin concluzia unei operativități foarte ridicate. Mai ales anul 2020, iar în parte și anul 2021, evidențiază rezultate care se situează sub parametrii necesari pentru acordarea unui punctaj superior.

În ceea ce privește indicatorul *„stocul de dosare mai vechi de un an/un an și 6 luni”*, Secția constată că argumentul referitor la preluarea unor dosare vechi și a unor cauze trimise spre rejudecare este relevant și nu trebuie ignorat. Totuși, acest argument nu este suficient pentru a înlătura concluzia Comisiei. Evaluarea nu urmărește stabilirea unei culpe personale a judecătorului pentru vechimea inițială a fiecărui dosar, ci capacitatea acestuia de a gestiona, pe parcursul perioadei evaluate, stocul existent și de a limita formarea unui stoc nou ori menținerea unuia persistent. Or, faptul că în anul 2019 a avut 1 dosar vechi, în 2020 – 4 dosare, iar în 2021 – 7 dosare indică o tendință de creștere a stocului vechi, ceea ce justifică aprecierea Comisiei.

Referitor la indicatorul *„ponderea dosarelor închise într-un an”*, Secția observă că procente reținute de comisie – 100,00% în anul 2019, 98,00% în anul 2020 și 97,80% în anul 2021 – sunt, într-adevăr, ridicate. Cu toate acestea, punctajul acordat pentru acest indicator nu trebuie analizat izolat, ci în contextul evaluării globale a eficienței pe întreaga perioadă. În plus, reperele invocate de contestatoare din Hotărârea nr. 1305/2014 nu mai constituie, în sine, norma aplicabilă prezentei evaluări, aceasta fiind guvernată de Regulamentul aprobat prin Hotărârea nr. 1113/07.10.2021. Or, în marja de apreciere recunoscută Comisiei, Secția apreciază că depunerea la acest indicator nu este de natură a atrage, prin ea însăși, nelegalitatea ori netemeinicia raportului, mai ales în condițiile în care criteriul eficienței a fost influențat semnificativ de rezultatele de la ceilalți indicatori.

Cu privire la indicatorul *„redactările sau, după caz, redactările și pronunțările peste termenul prevăzut de lege”*, Secția apreciază că depunerea este susținută de datele obiective din dosar. Secția reține că existența întârzierilor nu a fost contestată efectiv, ci doar explicată prin volumul de muncă și complexitatea dosarelor, aspecte insuficiente pentru a înlătura constatarea că, în fiecare dintre cei trei ani, contestatoarea a înregistrat un număr de hotărâri redactate peste termen superior mediei secțiilor în care a activat. Cum această împrejurare nu este una punctuală, Comisia a putut în mod legitim să o califice nefavorabil în evaluare.

Secția mai reține că împrejurările invocate de – preluarea completurilor, complexitatea dosarelor și activitatea preponderent în fond – explică și faptul că depunerea la indicatorii de eficiență nu a fost una mai severă. Cu alte cuvinte, elementele favorabile invocate de nu au fost ignorate, ci au fost avute în vedere de Comisie la stabilirea punctajului, care, în pofida unor rezultate obiectiv modeste la unii indicatori, a rămas la nivelul corespunzător calificativului

În acest context, Secția apreciază că, deși activitatea a fost una laborioasă și, sub anumite aspecte, peste media secțiilor în ceea ce privește complexitatea, aceste împrejurări nu sunt de natură să răstoarne concluzia generală a Comisiei potrivit căreia eficiența activității sale, analizată global pentru perioada 01.01.2019 – 31.12.2021, nu justifică acordarea unui punctaj superior celui stabilit prin raportul contestat.

Cu privire la criticile formulate de în legătură cu criteriul de evaluare privind calitatea activității, Secția pentru judecători reține următoarele:

Potrivit art. 5 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor, criteriul referitor la calitatea activității privește, în principal, calitatea redactării hotărârilor judecătorești, numărul hotărârilor modificate, desființate ori casate din motive imputabile, conduita în timpul ședinței de judecată și în exercitarea altor îndatoriri profesionale, precum și calitatea altor activități desfășurate de judecătorul evaluat.

Analiza acestui criteriu nu se reduce la verificarea legalității soluțiilor pronunțate sau la simpla numărare a hotărârilor atacate ori menținute, ci presupune o apreciere mai amplă, vizând standardul profesional al activității de redactare, claritatea și coerența raționamentului juridic, capacitatea de sinteză, modul de structurare a hotărârii, conduita procesuală și implicarea profesională în alte activități conexe funcției jurisdicționale.

În speță, a fost depunctat la toți cei patru indicatori aferenți criteriului „Calitatea activității”, respectiv i-au fost acordate: 7 puncte la indicatorul „Calitatea redactării hotărârilor judecătorești”, 7 puncte la indicatorul „Numărul hotărârilor modificate/desființate/casate din motive imputabile”, 9 puncte la indicatorul „Conduita în timpul ședinței de judecată și în exercitarea altor îndatoriri profesionale” și 8 puncte la indicatorul „Calitatea altor activități desfășurate de judecătorul evaluat”.

Cu privire la indicatorul „Calitatea redactării hotărârilor judecătorești”, Secția constată, mai întâi, că argumentele vizează, în esență, ideea că hotărârile sale au fost menținute într-o proporție covârșitoare de instanța supremă, că raționamentul juridic al acestora a fost corect și riguros, că eventualele observații ale Comisiei s-ar raporta disproporționat la chestiuni de formă și nu de conținut și că, în realitate, hotărârile reflectă o analiză serioasă și aprofundată a problemelor de drept.

Din înscrisurile depuse de și din propriile sale dezvoltări rezultă că a urmărit parcursul cauzelor după pronunțare, că a identificat spețe în care instanța supremă a confirmat justetea raționamentului juridic și că, în multe cauze, hotărârile pronunțate de aceasta au fost menținute. De asemenea, în fișa de evaluare însăși Comisia a consemnat că judecător „stăpânește tehnica redactării hotărârii”, iar actele procedurale elaborate de aceasta cuprind „o argumentație clară și ancorată în realitățile juridice”.

Cu toate acestea, asemenea constatări favorabile nu înlătură celelalte deficiențe reținute de Comisie și nu justifică acordarea unui punctaj superior.

Astfel, evaluarea acestui indicator nu se confundă cu verificarea legalității ori temeiniciei hotărârii în calea de atac. Instanța de control judiciar se pronunță în limitele investiției și ale motivelor de atac, în timp ce evaluarea profesională urmărește standardul de redactare a hotărârii în ansamblul său, sub aspectul clarității expunerii, al coerenței, al capacității de sinteză și al structurii motivării.

Din fișa de evaluare și din răspunsul Comisiei la obiecțiunile formulate rezultă că depunctarea s-a întemeiat pe deficiențe recurente privind: prezentarea, în general, în integralitate sau insuficient prelucrată, a motivelor cererii de chemare în judecată, a întâmpinării și, după caz, a cererii de recurs; lipsa unei sintetizări efective a susținerilor părților, ceea ce face dificilă identificarea clară a problemelor juridice esențiale deduse judecății; afectarea logicii raționamentului juridic prin lipsa sistematizării susținerilor părților și prin redarea repetitivă a textelor legale și a argumentelor dezvoltate de părți; folosirea unor formulări lipsite de suficientă rigoare; existența unor neuniformități de redactare, inclusiv sub aspectul utilizării diacriticelor, de natură a afecta caracterul unitar și lizibilitatea hotărârii; situații în care, deși fundamentul juridic al soluției este prezent, anumite chestiuni sunt tratate schematic ori lapidar.

Secția apreciază că aceste constatări nu pot fi înlăturate prin simpla susținere a că hotărârile sale sunt bine motivate. În procedura de evaluare, noțiunea de „calitate a redactării” nu se reduce la existența unui raționament juridic valid, ci include și modul de expunere a acestuia, caracterul accesibil și ordonat al hotărârii și capacitatea judecătorului de a filtra și sintetiza în mod util susținerile părților.

Sub acest aspect, nu poate fi primită apărarea potrivit căreia partea expozitivă ar avea o importanță secundară în raport cu raționamentul propriu al instanței. Dimpotrivă, modul de prezentare a cadrului procesual și a susținerilor părților reprezintă una dintre premisele înțelegerii hotărârii, iar o prezentare excesiv de amplă, nesistematizată ori preluată aproape integral din actele părților îngreunează înțelegerea raportului dintre argumentele acestora, textele legale incidente și soluția adoptată.

Nici argumentul potrivit căruia lipsa diacriticelor sau lipsa lor de uniformitate nu ar afecta „coerența” hotărârii nu poate fi primit. Într-adevăr, privite izolat, asemenea aspecte nu sunt de natură să compromită, prin ele însele, calitatea juridică a unei hotărâri. Totuși, Comisia nu a depunctat exclusiv pentru asemenea elemente, ci le-a avut în vedere ca parte a unei aprecieri globale privind caracterul neunitar al redactării și dificultatea parcurgerii hotărârilor.

Tot astfel, nu poate fi primit nici argumentul potrivit căruia eventualele erori ori formulări imperfecte din partea expozitivă ar aparține, în realitate, părților și nu instanței. Hotărârea

judecătorească este actul procesual asumat în integralitate de judecător, iar obligația de verificare și definitivare a formei sale îi aparține acestuia. Redarea nefiltrată ori insuficient prelucrată a actelor părților nu poate fi tratată ca un element neutru din perspectiva evaluării.

În consecință, depunerea la acest indicator este justificată, iar împrejurarea că, în anumite cauze, instanța superioară a confirmat justețea raționamentului juridic nu înlătură concluzia Comisiei că, sub aspectul tehnicii de redactare și al structurii hotărârii, se impunea acordarea a 7 puncte din 10.

Cu privire la indicatorul „Numărul hotărârilor modificate/desființate/casate din motive imputabile”, conform art. 2 alin. (2) din Hotărârea nr. 1113/07.10.2021, la stabilirea punctajului pentru indicatorul prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. b) din Regulament, se va avea în vedere doar activitatea de judecată desfășurată de judecătorul evaluat începând cu data intrării în vigoare a hotărârii. Totuși, din această dispoziție nu rezultă imposibilitatea evaluării, ci doar necesitatea respectării cadrului temporal stabilit de regulament la aprecierea acestui indicator.

Or, în speță, punctajul acordat nu a fost stabilit în mod determinant prin raportare la hotărâri pronunțate anterior datei de 15.10.2021. Totodată, nu rezultă că, în lipsa acestora, concluzia comisiei ar fi fost în mod necesar diferită. Din răspunsul Comisiei rezultă că aceasta a analizat considerentele hotărârilor instanței de control și a apreciat, în marja sa de competență, asupra caracterului imputabil al motivelor de casare.

Din fișa de evaluare rezultă că au fost identificate hotărâri casate cu rejudecare pentru lipsa motivării sau pentru greșita interpretare a normelor de procedură. Însăși recunoaște existența unor hotărâri trimise spre rejudecare, aducând argumente referitoare la caracterul neimputabil al unor astfel de soluții. Secția apreciază că argumentele nu sunt de natură să conducă la concluzia că punctajul de 7 puncte este excesiv ori arbitrar.

În primul rând, faptul că numărul hotărârilor casate este redus raportat la volumul total de hotărâri pronunțate nu obligă Comisia la acordarea punctajului maxim. Evaluarea nu urmărește doar un raport cantitativ, ci și natura deficiențelor constatate. Dacă hotărârile identificate au fost casate pentru lipsa motivării ori pentru greșita interpretare a unor norme procedurale, Comisia era îndreptățită să albească în vedere aceste aspecte în aprecierea calității activității, chiar dacă, per ansamblu, numărul lor nu este foarte mare.

În al doilea rând, împrejurarea că, în anumite dosare, instanța supremă a reținut și elemente favorabile sau a menținut parțial raționamentul acesteia nu exclude caracterul imputabil al motivului de casare sub aspectul punctual valorificat. O hotărâre poate fi, în ansamblu, rezonabil motivată și totuși să prezinte o deficiență esențială care justifică, parțial sau integral, casarea cu rejudecare.

În al treilea rând, Secția observă că însăși a identificat în contestație hotărâri în care au fost reținute motive de casare întemeiate pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct.

5, 6 sau 8 din Codul de procedură civilă, susținând doar că acestea ar trebui interpretate mai nuanțat ori că, în unele cauze, impactul asupra justițiabilului ar fi fost redus. O asemenea argumentație nu infirmă posibilitatea Comisiei de a aprecia că existența unor asemenea soluții împiedică acordarea punctajului maxim.

În fine, Secția reține că punctajul acordat la acest indicator nu a fost situat la nivelul minim, ci la un nivel intermediar, de 7 puncte, ceea ce reflectă o apreciere nuanțată. În aceste condiții, punctajul acordat de Comisie nu apare ca fiind arbitrar sau disproporționat.

Cu privire la indicatorul „Conduita în timpul ședinței de judecată și în exercitarea altor îndatoriri profesionale”, Secția constată că, sub acest aspect, [] a susținut că a avut permanent o conduită corectă, atentă și echilibrată în timpul ședințelor de judecată, că a urmărit transmiterea de mesaje clare către părți, că nu a existat niciodată vreo sesizare din partea justițiabililor și că raportul de evaluare nu indică în concret cauzele ori datele ședințelor înregistrate din care ar rezulta pretense deficiențe de comunicare.

Secția reține că acest indicator a fost apreciat de Comisie prin raportare la procesul-verbal întocmit în urma ascultării, prin sondaj, a înregistrărilor unor ședințe de judecată prezidate de [] proces-verbal în care s-au consemnat aspecte concrete privind dificultatea comunicării clare și logice cu părțile, caracterul uneori confuz al mesajelor transmise, lipsa verificării înțelegerii de către participanți a aspectelor esențiale ale procesului și a obligațiilor care le revin, existența unor momente în care tonul a fost ridicat și lipsa capacității de a gestiona adecvat anumite situații tensionate din sala de judecată.

Aceste constatări au stat la baza acordării unui punctaj de 9 puncte. Regulamentul nu impune Comisiei să transcrie integral ori să indice în hotărârea de evaluare fiecare dosar sau fiecare minut de înregistrare avut în vedere, fiind suficient ca aprecierea să rezulte dintr-un mijloc procedural prevăzut expres de regulament și valorificat efectiv. Or, ascultarea prin sondaj a înregistrărilor ședințelor de judecată este expres prevăzută de art. 20 alin. (8) din Regulament.

Pe de altă parte, Secția observă că punctajul acordat [] este unul ridicat, ceea ce arată că evaluatorii au reținut, în ansamblu, o conduită profesională corespunzătoare, dar au avut în vedere anumite deficiențe punctuale. În aceste condiții, susținerile nu sunt suficiente pentru a impune majorarea punctajului la nivelul maxim.

În ceea ce privește referirea Comisiei la Rezoluția nr. [] a Inspecției Judiciare, Secția reține că aceasta nu a fost valorificată ca sancțiune disciplinară și nici nu a condus la afectarea criteriului integrității, unde contestatoarea a primit punctaj maxim. Referirea respectivă a fost avută în vedere, alături de celelalte date din dosar, în analiza conduitei profesionale. Depunctarea la acest criteriu rezultă, în principal, din constatările directe ale Comisiei privind modul de comunicare și gestionare a ședințelor de judecată, iar nu din

considerentele rezoluției Inspecției Judiciare. În consecință, nici sub acest aspect nu se impune modificarea raportului de evaluare.

Cu privire la indicatorul „Calitatea altor activități desfășurate de judecătorul evaluat”, Secția reține că, în privința acestui indicator, a susținut că a participat la activitățile de practică neunitară, că a urmărit jurisprudența relevantă, că a selectat hotărâri pentru publicare atunci când i s-a solicitat și că nu există nicio bază factuală reală pentru concluzia Comisiei privind lipsa sa de implicare.

Din fișele de lucru rezultă că, în anii 2019, 2020 și 2021, i-au fost atribuite activități privind analiza practicii instanței de control judiciar și de unificare a practicii judiciare, precum și selectarea hotărârilor relevante pronunțate de secție și publicarea acestora în buletinul de jurisprudență ori pe portalul instanței.

Secția constată că, în raportul de evaluare, Comisia a reținut o implicare insuficientă a în aceste activități, în special lipsa de preocupare în selectarea hotărârilor cu adevărat relevante pentru materia contenciosului administrativ și fiscal și în evidențierea și discutarea problemelor de drept apărute în practica de casare a instanței supreme.

Or, simpla susținere a în sensul că a participat ori că, atunci când i s-a solicitat, a îndeplinit anumite sarcini, nu este suficientă pentru a infirma aprecierea Comisiei. Acest indicator se evaluează prin raportare la nivelul efectiv de implicare profesională și la calitatea contribuției aduse în activitățile conexe funcției jurisdicționale.

În ansamblu, Secția reține că, la criteriul „Calitatea activității”, depunerea are suport factual și nu este disproporționată, ci se întemeiază pe constatări concrete referitoare la lipsa unei suficiente capacități de sinteză și structurare în redactarea hotărârilor, existența unor hotărâri casate pentru motive relevante sub aspectul calității activității jurisdicționale, anumite deficiențe punctuale de comunicare și conduită în timpul ședinței de judecată, precum și o implicare profesională insuficient de consistentă în activitățile conexe funcției jurisdicționale.

Prin urmare, Secția apreciază că punctajul total de 31 de puncte acordat la criteriul privind calitatea activității reflectă în mod rezonabil și proporțional activitatea acesteia din perioada evaluată.

În ceea ce privește solicitarea de administrare a unei probe constând într-o expertiză ori audit de specialitate privind normarea muncii, Secția apreciază că aceasta nu este utilă soluționării prezentei contestații. Procedura prevăzută de art. 26 din Regulament are ca obiect verificarea legalității și temeiniciei raportului de evaluare, în raport cu criteriile și indicatorii reglementați expres, pe baza dosarului de evaluare și a actelor relevante, iar nu stabilirea abstractă, printr-un demers tehnic ulterior, a unui volum optim de muncă.

În concluzie, analizând ansamblul criticilor formulate, Secția apreciază că raportul de evaluare a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale și regulamentare aplicabile, că nu au fost identificate încălcări procedurale de natură să influențeze calificativul acordat și că punctajul final de 79 de puncte reflectă în mod obiectiv activitatea profesională desfășurată de în perioada 01.01.2019 – 31.12.2021. În consecință, contestația urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. g) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și ale art. 26 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 1113/07.10.2021 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (6 voturi pentru respingere și 2 voturi pentru admitere);

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art. 1 - Respinge contestația formulată de Judecător în cadrul Curții de Apel București, împotriva Raportului de evaluare a activității profesionale desfășurate în perioada 01.01.2019 – 31.12.2021.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, precum și Curții de Apel București, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 19 martie 2026

Președinte,
Judecător George-Liviu ODAGIU

